

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exemplorum Libri Tres

Liber Tertius, Sive Exempla Divinae Irae, Per Opera Poenitentiae, Nobis
Leniendae - Per Quadagesimam Anno M. DC. XLVIII. narrata

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 6. Vera belli finiendi remedia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48194](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48194)

VI.

VERA BELLI
FINIENDI RE-
MEDIA.
Carol Sigon.
lib. 19 de
regn Ital.
An 1260.

In quem ut spera nostrara figamus, volui exemplum hoc recensere; immo & ipse Deus monuit, dum Italis tandem, post tot annos, mentem meliorem intecit. Audite Sigonium sic loquentem: Eodem anno mirabile quoddam ac plane novum religionis studium animos Italarum incepsit, ut se verberibus in expiationem peccatorum urbes passim agrosq; obeuntes afficerent. Initium autem huius rei à Perusinis inductum. Quippe Eremita quidam vir spectata sanctitatis spiritu diuino instructus, ad populum dicitur processisse, eumq; Dei nomine monuisse, nisi ad penitentiam se conferrent, ac supplices pacem eius, & misericordiam postularent, fore, ut breui uniuersi misera factaq; lue conciderent. Qua vox adeo in pectoribus eorum insedit, ut nulla interposita mora, praecepta Eremita, tamquam à Deo missa exhauserint. Etenim iam senescente autumno, viri faminaq; omnis aetatis ordinisq; repente corpora, per inde ac re composita, usque ad umbilicum nudarunt, ac se sumptis ad id loci cedere per urbe instructo agmine incedentes coeperunt, S. Virginem, ut sibi à Filio salutem impetraret, summis clamoribus obrestantes; atque iterum veteribus odys positu, pacem inter se mutuis osculis adhibitis sancientes. Inde urbe vexilla longo agmine praeferentes egressi, ad vicina oppida prodierunt, eaq; cum ingenti illarum admiratione ingressi, in vijs ac templis eandem pietatem exercuerunt. Qua re populi illi permoti, & ipsi pariter eiusdem sanctitatis studium ascuerunt, ac se verberantes, ac pacem & misericordiam ingeminatis vocibus implorantes cateruatim ad urbes proximas accesserunt. Atque ita ex Tuscia in Marchiam, ex Marchia in Romaniam passim, incendijs more, ea religio transijt. Quippe singuli populi episcopis ac magistratibus suis precedentibus, urbes agrosq; ea amulatione iniecta laustrarunt, ut nullius sexus, aetatis, ac conditionis homines essent, qui huius verberationis participes esse vellent. Ita fiebat, ut passim incondita carmina in Dei, & sacrae Virginis laudes composita canerentur; peccatorum confessiones vix suppetentibus ad audiendum sacerdotibus celebrarentur, atque omnino reuera, qua iam pridem exoluerat, Christi disciplina renouaretur. Hac vero religio ex urbe in urbem traducta, cum populos passim tamquam serpente quodam igne comprehendisset, acmum ab Immolensibus excepta, & quasi per manus Bononia tradita civitatem ipsam mirabiliter inflammavit. Itaque & ipsi Nudati sese mulctarunt, ipsi diuinam spem suppliciter poposcerunt; ipsi cum

Cap. I. *Quae opera sint, tempore belli, exemplo Italorum, faciendae?* 7
 sis in gratiam redire, & reliqua pietatis officia, quae & ceteri, suscipere contenderunt: ac demum manu facta hominum amplius viginti milium ante diem festum Omnium Sanctorum, sub vexillis Mutinam processerunt, ibiq; pie basilica S. Geminiani episcopi visitata, solennem hic verberationem, positus vestibus, inierunt. Qua pietate Mutinenses accensi, eandem disciplinam continuo suscipere, susceptamq; Regium, ac Regionem Parmae derulerunt. Cum autem Parmenses Cremonam adire pararent, ab Huberto Palanico malum, si accederent, intentante deterriti, Brixiam, Derthonem, & Papiam se contulerunt. Inde à Nouariensibus & Mediolanensibus opera Turrianorum exclusas, Taurinates, Charienses, Hastenses, & reliqua Pedemontanae civitates committere acceperunt, atque ad eorum exemplum sese subito conformarunt. Derthoni vero Sinibaldus Opizonus praetura peracta, Genuam cum magno Derthonensium comitatu reuersus, vestes in aede S. Francisci deposuit, ac se se cum comitibus suis cadere coepit, ac frequenter humi prosumbens, misericordiam ac pacem Dei, iteratis vocibus implorauit. Quod factum primo Genuenses irriserunt; deinde summo studio susceperunt, nec solum inueteratis simulatibus renuntiarunt, sed etiam pristina vita, utpote multis sceleribus inquinata, se abdicarunt. Ceterum hi homines vulgo Deuoti, & hic annus Generalis Deuotionis annus est appellatus. Mansit inde in multis ciuitatibus clara huius religionis memoria, sacris Verberantium sodalibus eius rei monumento aliquot institutis.

Hic talis annus à nobis nunc debet agi; nec enim mala est imitatio. Quippe, non putandum est, hos Italos esse eos, qui *Flagellantes* dicti, pro haereticis damnati sunt; quia hi haeretici aliquot annis post emerferunt, Gregorio X. sedente. Itaq; tunc cum vniuersa Italia, & praecipue Hetruria, Emilia atq; Lombardia bellis ciuilibus iactaretur, praelatam Crucem innumerabiles populorum cateruae, à ciuitate Perusina vsque ad circumuicinam, & ab hac ad alteram ciuitatem sequebantur, profusis cum lachrymis misericordiam diuinam & finem tantorum malorum implorantes; & tum demum tumultuantes ciues ad pacem & concordiam inuitantes. *Habuit tunc Otto Cardinalis, ait Brouius, perspecta piorum deuotione diuinare ac dicere: VICTI VICTORES VINCENT, NEQ; VMQVAM VINCENTVR;* allusione facta ad *Guelpha factionis Florenti-*

VII.
 HAEC NON
 SINE BONA
 SPE IMITAN-
 DA.